

[Bjørn Westh]

Regeringens parlamentariske basis blev jo fastslået i går med vedtagelse af en dagsorden, som hr. Glistrup som arkitekt forfattede i statsministeriet. Landbrugsrådets præsident har fuldt ud forstået den parlamentariske situation og har derfor deltaget i et gruppe-møde hos fremskridtspartiet til morgen for at få fremskridtspartiet til at stemme for det af regeringen fremsatte forslag til rentetilskud. Jeg kan forstå, at det dog ikke har virket på fremskridtspartiets folketingsgruppe.

Socialdemokratiet kan ikke, da regeringen nu helt klart har markeret, at dens parlamentariske flertal er fra fremskridtspartiet til og med det radikale venstre, føle sig forpligtet over for regeringsforslag, vi ikke synes er godt udarbejdet, som vi ikke tror virker efter hensigten, og som der ikke er tilstrækkelig begrundelse for.

I 1983 vil landbruget modtage i rentetilskud og likviditetslettelse mindst 1,4 mia kr. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ingen landmand, hvis ikke denne lov bliver vedtaget, behøver at gå på tvangsauktion, fordi gældssaneringsloven stadig væk virker fuldt ud og kan opfange de landmænd, der har de største gældsproblemer.

Vi er i en situation, hvor det, som DLR, Dansk Landbrugs Realkreditfond, sagde forleden, først og fremmest drejer sig om en forøget produktivitet, og at det i øvrigt går fremad bl.a. på grund af de tidligere støtteordninger og de prisforhøjelser, der tidligere er blevet givet.

Vi er også i en situation, hvor landbruget mener at have råd til en enorm dyr indbyrdes konkurrence, der måske koster flere penge end det, regeringen foreslår i tilskud. Jeg skal ikke sige, at den enkelte landmand har ansvaret for det, men jeg vil gerne gøre landbrugsministeren opmærksom på, at medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe har spurgt mig – efter at landbrugsministeren for nogle uger siden sagde, at landbruget ikke skulle komme til regeringen og bede om øgede tilskud, så længe denne konkurrence fortsatte – om denne indbyrdes konkurrence i landbruget fortsætter. Det gør den, men landbrugsministeren mener alligevel, at vi skal give disse tilskud nu. Det kunne måske også være rigtigt, hvis det var tilstrækkelig sagligt begrundet, men det er det ikke.

Der er ikke mange perspektiver i lovfor-slaget. Landbrugsministeren erkender det og har nedsat et udvalg under departementsche-fens ledelse til at komme med de fremtidige perspektiver for landbrugspolitikken. Dette udvalg skal gøre sit arbejde færdigt i efteråret. Jeg synes, det var rimeligt at vente på dette arbejde, inden man binder så mange penge til en bestemt ordning.

Socialdemokratiet har tilbudt forhandlinger i sommer om dette forslag kombineret med socialdemokratiets tanker. Vi er foreløbig blevet afvist, men vi er parat til at drøfte reelle erhvervsproblemer, fordi vi er stærkt interesseret i at få mere gang i produktionen og i erhvervslivet, men vi mener ikke, at dette forslag sikrer det.

Forslaget er ikke godt, forslaget vil give en hjælp på et historisk grundlag. Man bruger 2 år, 1981 og 1982, som udgangspunkt og giver på den baggrund tilskud 8 år frem i tiden. Det kommer til at virke tilfældigt: om en landmand har købt en mejetærsker det ene år eller det andet år, kan blive afgørende for den hjælp, han vil få herigennem.

Man kan få tilskud i 8 år efter denne lov til besætninger, også selv om man har solgt dem, og selv om man ikke længere har den produktion, der skulle være.

Samtidig med at regeringen skærer ned i andre sociale ordninger kommer den her med et forslag, der siger, at en landmand, der har 120.000 kr. i indkomst, efter at han har betalt de enormt store renteudgifter, som er baggrunden for forslaget, skal have 80.000 kr. i tilskud, så han får en skattepligtig indkomst på over 200.000 kr. Det skal man se i relation til den øvrige politik, regeringen fører. Man vil give tilskud til lån, der er 15 år gamle, uanset hvor meget inflationen og andre forhold har udhulet grundlaget for det tilskud, man har tilmålt.

Regeringen har bebudet offentlige besparelser på mindst 10–12 mia kr. til efteråret, men kommer nu her og beder folketinget binde sig for en udgift for de kommende år på mellem 2½ mia kr. og 3 mia kr. Vi må se tingene i sammenhæng, og det synes jeg også regeringen burde gøre.

I øvrigt er det helt åbenbart, at landbruget heller ikke er tilfreds med forslaget. Det er sådan, at regeringen tror, alle problemer er løst, hvis dette her bliver vedtaget, men hus-